

«Найголовніше, що завжди цінував у собі, – вміння мислити. Це мій найбільший скарб», – казав Орест Хмельовський. Саме тому він і знав, як подарувати пługові крила.

«Світ живе так, як я пишу»

На 75-му році життя зупинилося серце відомого художника, дизайнера, педагога, філософа та письменника Ореста Хмельовського, який створив логотип газети «Волинь»

Ірина КРАВЧУК

Митець народився 12 листопада 1948 року у місті Устрики-Долішні, що в Надсянні (Польща). Коли йому виповнилося три роки, сім'ю переселили на Львівщину. У 1966 році закінчив середню школу у Жидачеві на Львівщині. Згодом отримав освіту у Львівському національному університеті імені Івана Франка. Був одним із організаторів та керівників місцевого об'єднання художників і народних майстрів «Джерело», мав багато персональних виставок.

У 1993-му започаткував кафедру дизайну у Луцькому національному технічному університеті, яку згодом очолював. Став одним із засновників дизайн-освіти в Україні, експертом Міністерства освіти і науки у цій сфері. Опублікував більше пів сотні статей та чотири десятки посібників про викладання дизайну.

Одружений з українською поетесою, письменницею та заслуженою журналісткою України Валентиною Штинько, яка багато років віддала нашій газеті «Волинь».

У 2004 році Орест Хмельовський разом із Володимиром Навратюком розробили новий логотип нашого видання, в якому поєднали герб області, жовті літери, написані на блакитному тлі стилізованим шрифтом на основі топирища бойової сокири XIII–XIV століть, знайденого на Волині, та журавлиний ключ із семи птахів.

А потім пан Орест створив проект статуетки «Крилатий плуг», яку ми вручаємо «Людині року». «Ваші герої так зрослися з волинською землею, що це надихає й... окрилює, – пояснював митець. – «Крилатий плуг» – символічна нагорода для них. Бо без крил перти плуга, працювати – це приреченість. Потрібно було зобразити ще й зерно, адже українці все життя боролися за хліб насущний (а покликання журналістів – сіяти зерно правди). Знайшов композиційне рішення – нахилений над плугом трудівник. Він зігнутий дугою, але впертий і наполегливий. Зерно і людину треба було поєднати. Раціональне, що в голові, дає напрям руху, а почуттєве, що в душі, окрилює. Такими і є герої нашого часу на сторінках газети «Волинь».

Оце так філософія у словах! А яка була в його картинах! «Живу так, ніби пишу. Пишу так, ніби живу... Світ живе так, як я пишу, як ти пишеш, як кожен пише... і говорить... і думає», – говорив і словом, і пензлем митець від Бога.

Редакція газети «Волинь» висловлює щирі співчуття Валентині Хмельовській (Штинько) і її родині з приводу непоправної втрати. ■

РЕКЛАМА

АКАДЕМІК БОЛОТОВ – МІЙ РЯТІВНИК!

БЕЗМЕЖНО ДЯКУЮ БОЛОТОВУ БОРИСУ ВАСИЛЬОВИЧУ

Мене звуть Ганна і, якби не академік Болотов, не знаю, що зараз було б зі мною. Борис Васильович показав мені, що молодим можна почуватися завжди, і не важливо, що написано у паспорті.

Коли мені стукнуло за 60, стан, м'яко кажучи, став не дуже. Стандартний набір: тиск, цукор, біль у суглобах і постійна стомлюваність. Ходити по лікарням мені набридло, який сенс? П'єш одні пігулки, перестають допомагати, виписують інші. Мене це не влаштувало. І я почала шукати вихід.

Натрапила я якось на відео про академіка Болотова, по-моєму воно називалося так: «Я не хворію сам і навчу вас». Думано: мені трохи більше 60, а йому більше 90, я хвора, а він здоровий. Подивилася одне відео, інше, виявилось він дуже відома людина, «геній сучасності», як його називають. Ці відео для мене стали ковтком свіжого повітря. Якщо коротко, то варто нам повернути концентрацію кислоти шлункового соку в норму і організм буквально молодітиме на очах. Так, саме так. Я пройшла через це. Виявляється, концентрація кислоти шлункового соку у 70-ти річного нижче вже в 3 рази, ніж у 25 річного! Тому нам критично важливо відновити та підтримувати цю концентрацію. Як це зробити?

Для цього Академік Болотов 30 років тому розробив Бальзам. Я почала пити Бальзам Болотова, буквально через тиждень відчула легкість та приплив енергії, через місяць я практично перестала приймати пігулки. П'ю Бальзам курсами вже понад рік. Мені здається, я так у молодості себе не почувала! Багато енергії, завжди гарний настрій, глюкометр та тонометр забула де лежать. Тому, я не просто рекомендую всім, я кричу: «Кому за 40 років – Бальзам Болотова повинен бути у кожного на столі!»

250 ml 360 грн.
500 ml 540 грн.

Висн. ДООЕ №12.2-18-2/23416

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ.

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

ВОЛИНЬ

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

О часи! О звичаї!

Фото з фейсбук-сторінки Бориса КАРПУСА.

Анатолій Левончук віддав своє життя за Україну.

«По закону мені положено»: мама сама виховала сина-Героя, а після його загибелі об'явився батько...

І промовив такі слова. Історія Тетяни Дмитрук із села Хренів Володимирського району – мами 37-річного воїна Анатолія Левончука – шокує і порушує проблему, яка торкнулася не лише її. Адже тепер не один біологічний татко, спокусившись компенсацією від держави, згадав про сина після того, як він віддав своє життя за Україну

Болюча історія – у редакційному щоденнику на с. 10

Герої не вмирають!

Не вагаючись, Ігор пішов на смерть, захистивши собою двох побратимів...

Рідні та друзі воїна Ігоря Столярука зареєстрували петицію, щоб захиснику присвоїли звання «Герой України»

Читайте про це на с. 8

Вітаємо!

Його слово гостре і правдиве

Цими днями життя поставило 12 балів заслуженому журналісту України, редактору газети «Вісті Ковельщини» Миколі Григоровичу Вельмі (на фото), який відсвяткував своє 75-ліття

Шановний Миколо Григоровичу!

Якщо сказати одним реченням, то – **МИ ДЯКУЄМО ВАМ ЗА ЛЮБОВ ДО ЖУРНАЛІСТИКИ!**

Але в день Ваших 75 років ми ще хочемо побажати Вам міцного-міцного здоров'я, гострого-гострого пера, палких-препалких поцілунків (не тільки від

пані Жанни), дружніх обіймів, щирих слів, відданих старих, а також нових читачів для газети «Вісті Ковельщини», якій ви віддали свої і серце, і душу.

І ще сказати словами Ліни Костенко:

*Не допускай такої мислі,
що Бог покаже нам неласку.
Життя людського строки
стислі.*

Немає часу на поразку.

Тож нехай якомога швидше на першій шпальті Вашого авторитетного на Волині видання вийде редакторська стаття Миколи Вельмі про Перемогу над російськими окупантами!

Щиро з повагою колектив редакції газети «Волинь».

Фото із сайту vk.volyn.ua.

«Я не уявляю, що пройшов час, і я нічого не написав. Журналістика, як і музика, вимагає постійної роботи».

Пульс тижня**Не змогли врятувати від вогню 16-річного брата**

У селі Красноволя Луцького району під час пожежі загинув підліток

Леонід ОЛІЙНИК

Житловий будинок загорівся близько 1-ї години ночі 2 березня. Вогонь помітили двоє господарів оселі. Вони відразу викликали рятувальників. Опісля вибили вікна у двох кімнатах, щоб знайти наймолодшого брата і батька. Така вивели, а хлопця у його кімнаті не було. Тіло згодом виявили вогнеборці в іншій частині хати: ймовірно, він намагався вибратися, але через полум'я і дим не зміг.

На місці події працювала слідчо-оперативна група поліції та криміналістична лабораторія. ■

Ось такі сумні реалії.

У нововолинському озері задихається риба

Мешканці міста гірників б'ють на сполох

Софія ГАВРИЛЮК

Нововолинці повідомляють, що на місцевій водоймі масово гине риба. Як припускають, це пов'язано із сильним забрудненням озера, адже берег дуже засмічений. Люди викладають у соцмережі «Фейсбук» фото неживої риби й обурюються, що довкола й у воді повно сміття. Пластик, цигарки та пляшки буквально виносить хвилями на берег. ■

У Любомлі через повію вбили чоловіка

Події відбувалися ще у квітні 2017 року. Тоді на одній із місцевих металобаз група молодиків розпивала спиртні напої. Згодом вони викликали до себе повію, яка прибула з іншої компанії

Ліна ВОГОНЬ

Чоловік на прізвисько Бульба приїхав за проституткою та намагався забрати її. На підмогу він викликав свого товариша Олександра Богдана. Під час бійки Богдан убив одну людину та поранив ще двох.

У результаті вбивцю засудили до 12 років позбавлення волі та призначили 500 тисяч гривень моральної компенсації сім'ї загиблого.

Захисники обвинуваченого подали апеляцію, наполягаючи, що вбивство було не умисним, а з необережності. Проте 1 березня 2023 року суд не задовольнив апеляційну скаргу Олександра Богдана та залишив вирок без змін. ■

Про це говорять

На будівництво бліндажів Люблинецька громада ще не витратила ні копійки – всі матеріали місцеві мешканці заготовляють своїми силами.

«Щоб у ворога навіть думки не було наступати з боку білорусі»

Жителі Люблинецької громади Ковельського району об'єдналися й допомагають військовим будувати та облаштовувати оборонні споруди

Марина ЛУГОВА

— **Д**обровольці укріплюють військові позиції поруч із міжнародною автотрасою Київ – Ковель – Ягодин. З літа облаш-

тували 300 метрів окопів. Нині будують ще 70 метрів, – розповів «Суспільному» заступник селищного голови Михайло Кухарук.

За скільки часу закінчать це будівництво, очільник громади не прогнозує – каже, що робитимуть якісно, після чого облаштують територію навколо та замаскують. До речі, на будівництво бліндажів Люблинецька громада ще не витратила ні копійки – всі матеріали заготовляють своїми силами.

Світ із нами!**Нащадок німця, похованого на Волині, допомагає боротися з рашизмом**

Керівник асоціації «Партнерство з Україною» Карл-Ернст Мюллер приймав відзнаку «За заслуги перед містом» під оплески усього депутатського корпусу князівського міста

Олена КАЛЕНЮК

«**З** часу повномасштабного вторгнення не минуло жодного місяця без візиту пана Мюллера до нашої громади, куди він щоразу поспішає у заповненій різною допомогою автівці», – роз-

повів про активного благодійника голова Володимирської міськради Ігор Пальонка.

Саме за ініціативи Карла-Ернста Мюллера десять років тому розпочалася партнерська співпраця між волинським містом та німецьким Цвікау. Тепер завдяки підтримці асоціації та небайдужих німців у Володимирі вдалось організувати благодійну їдальню, облаштовано технікою гуртожитки для переселенців та реалізовано багато інших ініціатив.

Своєю чергою Карл-Ернст Мю-

За словами представника сил територіальної оборони Волині Павла, який консультує добровольців з приводу того, якими мають бути укріплення, оборонні споруди будують і в інших місцях на території громади, на напрямках, де потенційно можуть наступати ворожі війська з боку білорусі.

«**Оборонні споруди будують і в інших місцях на території громади, на напрямках, де потенційно можуть наступати ворожі війська.**»

А ось рівненчани на кордоні з білоруссю копають другу лінію протитанкових ровів та зводять загородження, використовуючи спеціальні бетонні конструкції – тетраїди. Про це повідомляється на сайті Рівненської обласної військової адміністрації. «Разом із військовими, прикордонниками та ДСНС продовжуємо нарощувати обороноздатність регіону. Нагадаю, Рівненщина – одна із перших областей, де сформовано оборонний бюджет. 52 громади виділили кошти для зміцнення кордону та кругової оборони населених пунктів півночі області», – зазначив голова ОВА Віталій Коваль.

У ході робочої поїздки на північ Рівненщини очільник краю провів нараду з військовими, прикордонниками, головами районних військових адміністрацій та громад північних районів щодо обороноздатності області. Вона має бути настільки сильною, щоб у ворога навіть думки не було наступати з боку білорусі», – наголосив Віталій Коваль. ■

О часи! О звичай!**Вивезли возом знайомого у лісосмути та прив'язали до дерева**

Двох жителів Луцького району судили за викрадення людини

Дарина ХОМ'ЯКЕВИЧ

Правоохоронці з'ясували, що зловмисники за попередньою змовою приїхали на підводі до свиноферми, де в той час був потер-

пий. Його посадили на віз та повезли у напрямку лісосмути неподалік села Кошів Луцького району. Один утримував за ноги, а другий – за комір куртки.

Про це йдеться у вирокі Луцького міськрайонного суду.

Чоловіка скинули з воза в сніг, назвали підійти до дерева і стати до

Дякуємо, пане Мюллер!

лер звернувся до присутніх з промовою, у якій згадав, як 17 років тому вперше побував в Україні: тоді шукав, де похований його дядько, котрий загинув тут у Другу світову. Чоловік знайшов могилу в селі Ласків. ■

нього спиною. Після цього за допомогою автомобільної стропи обв'язали ноги, тулуб та руки. Там його і залишили.

На суді викрадачі визнали свою вину і попросили вибачення у потерпілого.

Служителі Феміди затвердили угоду про примирення.

Правопорушників звільнили від відбування покарання у вигляді обмеження волі з випробуванням, якщо вони протягом іспитового строку тривалістю один рік не вчинять нового кримінального правопорушення. ■

Тільки факти

Загибель бійця волинської тероборони Сергія Панасюка на кордоні з білоруссю: його підрозділ перекинули під Бахмут. Як повідомляє «Українська правда», у Північному об'єднаному пресцентрі ЗСУ журналістам видання сказали, що військову частину, в якій служив Сергій Панасюк, дійсно передислокували на Схід України, але зробили це планово і таке рішення не пов'язане з трагічним інцидентом.

Відео розстрілу полоненого українського військовослужбовця російськими загартниками як приклад чергового воєнного злочину рф розіслав країнам – міжнародним партнерам нашої держави та колегам-омбудсменам уповноважений Верховної Ради з прав людини Дмитро Лубинець.

РЕКЛАМА

**ТІЛЬКИ 1 ДЕНЬ
18 БЕРЕЗНЯ о 9.00**

Міф чи реальність?

Лікування без операції гіперплазії і аденоми передміхурової залози, камені в нирках, жовчному і сечовому міхурі

**БЕЗ БОЛЮ,
ПРОКОЛУ, ЛАЗЕРА, КРОВІ**

Німецькою фірмою w1 GmbH розроблено фізіотерапевтичне обладнання для пацієнтів, яким навіть малотравматична операція небажана.

Проводиться значне зменшення обсягів простати при накладенні 6 акустичних частот для розсмоктування, наприклад обсяг падає від 60 см 3 до 35 см 3.

Розсмоктується аденоми, камені в нирках, жовчному міхурі. На наступний день пацієнт мочиться вже не 5-6 разів, а 1-2. Хворому призначається оригінальний натуропатичний комплекс. Протипоказанням є наявність онкології.

**ТІЛЬКИ 3 ГАРАНТІЄЮ І БЕЗ РЕЦИДИВІВ
Консультація 500 грн.**

**Гарвард Медікал, КІЇВ
harvardmedical.com.ua**

**Луцьк, готель Профспілковий,
просп. Відродження, 24,**

Вартість і запис – за тел. 063-643-3094

ЗНИЖКА 50%

ТІЛЬКИ 18 БЕРЕЗНЯ о 9.00

Самолікування шкодить вашому здоров'ю. Ліцензія МОЗ № АЕ 638497 від 26.03.2015 р.

■ Нескорені

Згорів у танку, захищаючи в бою столицю

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Роман Марценюк одним із перших став на захист Вітчизни.

Наближається 12 березня – сумна річниця загибелі солдата Романа Марценюка, який у перші дні повномасштабної війни здійснив безсмертний подвиг

Алла ЛІСОВА

РІДНІ БРАТИ ПІШЛИ НА ФРОНТ

Наприкінці травня 2022 року він мав відзначити 30-ліття... У Романа Марценюка було безліч планів на майбутнє. Та життя воїна раптово обірвалось... Проклята війна все перекреслила...

Народився захисник у мальовничому селі Радовичі колишнього Іваничівського району. Після закінчення Грибовицької загальноосвітньої школи навчався в Нововолинському вищому професійному училищі № 1 (тепер – Державний навчальний заклад «Нововолинський центр професійно-технічної освіти»), здобув кваліфікацію штукатура, облицювальника-плиточника. Був хорошим майстром. Невдовзі одружився. У подружжя народилась донечка Даринка, якій нещодавно виповнилося 8 років. Та пара, на жаль, розлучилася.

Як розповіла мама солдата, Анжела Сівер, у січні 2021-го за прикладом брата Івана Роман уклав контракт на проходження військової служби, обійнявши посаду навідника танка 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого. Він швидко оволодів військовою спеціальністю, здобув повагу та авторитет серед бойових товаришів.

Роман їздив навчатись на полігон у Львівську область, згодом удосконалював навички у «Десні», що на Чернігівщині. А в той злочасний день 24 лютого перебував на полігоні в Рівному, звідки його через тиждень відправили під столицю. За словами мами, Роман до останнього не вірив, що росія наважиться

вою спеціальністю, здобув повагу та авторитет серед бойових товаришів. Роман їздив навчатись на полігон у Львівську область, згодом удосконалював навички у «Десні», що на Чернігівщині. А в той злочасний день 24 лютого перебував на полігоні в Рівному, звідки його через тиждень відправили під столицю. За словами мами, Роман до останнього не вірив, що росія наважиться

«Якось сказав, що танком мав проїхати дорогою, встеленою трупами російських військових. Та вирішив, що зробити так не зможе. Він навіть мертвих окупантів шкодував – таким добрим був!»

на повномасштабне вторгнення.

– Я й сама не думала, що все буде настільки страшно, – з сумом у голосі зазначає співрозмовниця. – Коли син воював під Києвом, постійно, майже щодня, контактували. Щоправда, у нього згорів телефон, і щоб мені подзвонити, позичав мобільний у побратимів. Розказував про жахіття, яке там бачив. Якось сказав, що танком мав проїхати дорогою, встеленою трупами російських військових. Та вирішив, що зро-

бити так не зможе. Він навіть мертвих окупантів шкодував – таким добрим був! Тож із хлопцями відтягнули тіла на узбіччя – і лише тоді рушили...

– Син вірив у Перемогу України, – продовжувала пані Анжела. – Згадую його слова: «Мамо, ми їх швиденько розіб'ємо... Переможемо».

ДВА ТАНКІСТИ ОДНОЧАСНО СТАЛИ ГЕРОЯМИ

11 березня 2022 року екіпаж танка Т-64 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого у складі Олександра Цюпака, Романа Марценюка та механіка-водія (прізвище не вказувалося в цілях безпеки) знищив кілька одиниць бронетехніки противника у селі Наливайківка Бучанського району, також ефективно відбивав ворожі атаки в напрямку Макарова, що на Київщині. Однак уже наступного дня внаслідок шквального артилерійського обстрілу їхній танк було підбито. З екіпажу вдалося врятуватися лише пораненому механіку-водію, а Олександр Цюпак та Роман Марценюк загинули.

– Роман був життєрадісним, мав чимало захоплень, зокрема дуже любив риболовлю. А ще – гарно малював. Особливо, коли просила молодша сестричка Богданка... У Нововолинську жила його кохана дівчина, з якою після служби планував одружитися, мріяв про синочка, – зі сльозами на очах ділиться мама нездійсненими планами сина. – Чи можна таке пробачити?

«Веселий, приятний, активний, завжди готовий допомогти й підтримати...» – так згадують однополчани солдата Романа Марценюка. А ще розповідають, що в бою з лютим ворогом він, людина донедавна цілком цивільна (мав мирну професію і став до лав військових у 28 літ, не відслуживши навіть строкової), демонстрував хоробрість, відвагу та професіоналізм, гідні найвищої державної нагороди...

...Героїв-танкістів із воїнськими почесними поховали в один день, 15 березня 2022 року: майстер-сержанта Олександра Цюпака – у селі Залужжя Володимирського району, а для Романа Марценюка місцем його вічного спочинку стало кладовище приміського села Грибовиця. Прощальна церемонія відбулася на мікрорайоні Шахтарському в Нововолинську, де мешкав воїн.

Згодом в один день обидва танкісти стали Героями України. За особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі Указом Президента України від 20 квітня 2022 року майстер-сержанту Олександру Цюпаку та солдату Роману Марценюку присвоєно звання «Герой України» з удостоєнням ордена «Золота Зірка» (посмертно). ■

■ Неподобство

Псевдоволонтер хотів заробити на допомозі військовим

Захисник України Микола Чудовський із Ковеля опублікував емоційне відеозвернення, де розповів, як потрапив на гачок шахрая

Сергій ВИШЕНЬКА

В оїн разом із побратимами вирішили за власні гроші купити автівку. У вересні вони передали 4500 доларів благодійнику, який мав придбати машину й перевезти у домовлене місце.

Майже чотири місяці він годував військових обіцянками, а потім перестав відповідати на дзвінки.

Тоді захисник опублікував відеозвернення на своїй фейсбук-сторінці, у якому закликав чоловіка негайно пригнати автомобіль або повернути кошти. На допис відреагувало чимало людей.

Згодом зловмисник таки вийшов на зв'язок і повернув гроші власнику. За словами Миколи Чудовського, під час зустрічі шахрай просив видати відео.

■ Тільки факт

Міністра закордонних справ рф сергія лаврова висміяли під час виступу в Індії. Там він заявив: «Війна, яку ми намагаємося зупинити, була розпочата проти нас, використовуючи українців». «Російський штучний інтелект паралельного імпорту виступив на заходах G20 в Індії», – прокоментував спікер Міністерства закордонних справ України Олег Ніколенко.

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ,
редактор відділу політики
газети «Волинь»

То коли закінчиться війна?

Усі чи не щодня ставлять це запитання чи чують його від інших

Упошуках відповіді на нього багато хто зробив собі ім'я та гроші. «Два-три тижні» Арестовича вже давно стали мемом, а імена різноманітних вісунів чимало українців знають не гірше, ніж імена відомих політиків. Я й досі пам'ятаю цифри, які побачив у якійсь публікації рівно рік тому – «важкі дні триватимуть 48 днів, а потім за наступних 45 днів ЗСУ вижене ворога». Обіцяла фіналістка «Битви екстра-сенсів». Мимоволі став ці дні рахувати... В цьому плані усі ці гадалки та «арестовичі» справді виконували роль «заспокійливих таблеток».

Але їм гідну конкуренцію складають і офіційні особи. Хто тільки не висловлювався щодо дати закінчення війни – від головного розвідника України Кирила Буданова та міністра оборони Олексія Резнікова до Президента Володимира Зеленського. І, до речі, усі вони дружно обіцяють, що цей рік буде останнім роком війни: мовляв, знають, бо мають інформацію не з карт таро, а розвідувальну, повну і таємну. Може бути, хоч завжди треба пам'ятати, що таку інформацію вони мали і рік тому, але все одно обіцяли не війну, а шашлики...

Словом, питання КОЛИ – відкрите. Можна вірити тарологу, можна Президенту, або обом одночасно (хоч найкраще вірити ЗСУ і, звісно, донатити – от що по-справжньому заспокоює). Але чи звернули ви увагу, що при цьому практично ніхто не цікавиться, ЧИМ війна закінчиться? Бо тут все просто – 90% українців упевнені, що Перемога буде за нами. Це вражає, і, як на мене, головне. Якщо люди вірять, то мають насагу цю віру втілити в життя. Ну і ще одне запитання – про те, ЯК закінчиться війна. Напевне, найбільш туманне.

Як відомо, з часів Другої світової війни Японія та росія мають територіальну суперечку за кілька островів, вони так і не підписали мирний договір. Нагадаю, що, за конституцією росії, одразу 5 українських регіонів належать їй: Крим, Донецька, Луганська, Херсонська та Запорізька області. Уявляєте, вони офіційно вважають, що місто Запоріжжя – це обласний центр росії. І мені важко допустити, принаймні при живому путіні, що їхня державна дума прийме рішення відмовитись від цих регіонів. Навіть якщо на ці території ступить нога українського солдата і стихнуть гармати, ми все одно перебуватимемо у стані війни. Бо кожен вважає, що його території окуповано, і бойові дії можуть відновитись у будь-який момент...

Якщо помріяти, то найкращий для України варіант – щоб цей російський монстр розвалився на кілька чи кільканадцять кавалків, кожен із яких буде платити репарації, і ми вибудовуватимемо нові відносини з новими державами. Отоді війна насправді закінчиться. Звучить як фантастика. Але у нас не малі шанси цю фантастику побачити наяву. Ну не може ж ця імперія вічно існувати, інакше спокою людству не буде. І якщо їй не розвалитись зараз, то коли? ■

■ Пряма мова

Олаф ШОЛЬЦ, канцлер Німеччини, про те, що не можна погоджуватись на умови росії про припинення вогню:

Про нав'язаний Україні мир не може бути й мови не лише з моральних міркувань, а й через принципи безпеки Європи та всього світу. Стало б фатальним заохоченням для агресора, якби порушення міжнародного права та європейського мирного порядку було винагороджено.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Анатолій ШЕВЧИК – боєць із села Бузаки Камінь-Каширського району;

Дмитро МАКСИМЧУК – боєць із села Гайове, що на Ківерцівщині;

Роман БЕРБЕГА – боєць із міста Нововолинська;

Олександр СОСНИЦЬКИЙ – боєць із села Дідичі, що на Ківерцівщині;

Віктор КОЗАКОВ – боєць із міста Нововолинська;

Валентин РОМАНЮК – боєць із села Дубечного, що на Старовижівщині;

Андрій НІКОЛАЙЧУК – боєць із міста Луцька;

Микола ТЕРЕШКЕВИЧ

– боєць із села Вишнів, що на Любомльщині;

Іван КОВАЛЬЧУК – боєць із села Сільці-Млинівські, що на Ратнівщині;

Дмитро МЕЛЬНИЧУК – боєць із міста Ківерці;

Олег ПАСТУХОВ – боєць із села Борисковичі, що на Горохівщині (родом він із села Довгів);

Олександр ВАСИЛЮК – боєць із села Красів, що на Горохівщині;

Віталій КОБЕЦЬ – боєць із села Річиці, що на Ратнівщині.

■ Прямая мова**«Пропоную після повернення позбавити виборчих прав років мінімум на 10»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Юрій СИРОТЮК, колишній народний депутат від партії «Свобода», гранатометник ЗСУ, обороняє Бахмут, про настрої українських бійців:

«Настрої бійців у нашому підрозділі можна описати як втомлено-робочий. Вісім місяців тому ми заїжджали як заряджені повербанки. Потім йшли щоденні важкі бої, щоденні втрати... Ми побачили війну, на жаль, по-іншому, ніж ті, хто бачить її збоку, – крізь смерть людей, з якими ти ходиш разом і в. Тому вся романтика зникає. Потім ми пережили якісь депресивні періоди, психологічні кризи, бо вісім місяців без ротатії – це складно. А зараз це сприймається як звичайна робота. Отримав завдання, отримав точку на карті – сів і поїхав. Страху немає, є розуміння того, що, аби все це закінчилось, ми повинні закінчити це швидше».

Дана ЯРОВА, волонтерка, про забезпечення ЗСУ безпілотниками:

«З боку Міністерства оборони ситуація із забезпеченням дронами ніяк не змінюється. Все на плечах волонтерів щодо розвідувальних та бойових дронів. Усі бойові дрони – це ініціативи приватні, бо вони ще не на озброєнні. Щодо розвідувальних дронів – я не розумію, чому досі Міністерство оборони не викуповує їх у належній кількості. Щоб запустити бойовий дрон, спочатку треба запустити розвідувальний дрон. Це світова практика. Чому Міноборони цього не робить – я можу тільки здогадуватися».

Олена БІЛОЗЕРСЬКА, журналіст, боєць Добровольчої української армії, про чоловіків, які втекли за кордон від мобілізації:

«Хто з чоловіків відсидівся за кордоном, утікши після 24 лютого, – тих пропоную після повернення позбавити виборчих прав років мінімум на 10».

Олексій РЕЗНИКОВ, міністр оборони України, про те, коли закінчиться війна:

«Я оптиміст, я бачу ситуацію на полі бою, бачу розвиток підтримки і справді бачу, що є шанс, що ця війна закінчиться нашою Перемогою цього року. Я серйозно думаю про це, я багато знаю, і це вселяє в мене оптимізм. Оптиміст – це поінформований реаліст».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», не розуміє, чому українська влада і досі «підтримує контакти» з військовим злочинцем олександром Лукашенком:

«Лауреата Нобелівської премії миру, правозахисника, письменника Алесь Біляцького режим Лукашенка за судив до 10 років ув'язнення. Тому я не розумію наших посадовців, які співають дифірамби «хитрості і неоднозначності» Лукашенка, та урядовців, які виправдовували перед 24 лютого купівлю у нього то бітуму, то електроенергії. Так, зараз він надає територію, бази, аеродроми, обладнання, заводи для війни проти нас, тисячі людей уже десятки років він вбиває, кидає до в'язниці, викидає з Батьківщини, а ми далі «підтримуємо контакти» із вбивцею і на державному рівні ігноруємо білоруську опозицію, яка насправді влада, яку викидає з країни диктатор-самозванець».

Олег ПОКАЛЬЧУК, соціальний психолог, про те, як реагувати на росіян за кордоном:

«Якщо можете, просто ігноруйте росіян. Ця порода людей століттями наривається. Ігнорування для такого персонажа є більш болісним, ніж навіть бійка, у якій він програє. Презирство та ігнорування для них значно страшніші, ніж очікувана ними сварка або бійка. Ви виграєте, якщо ламаєте уявлення противника про те, як має розвиватися конфлікт. Бо хто встановлює правила – той і виграє».

Валерій ПЕКАР, публіцист, про російські ракетні удари по мирних містах:

«Парадоксально, але путін зробив Україні величезну послугу ракетними атаками по цивільних містах. Це не дозволило війні перейти у статус «десь там далеко», як це було у 2014–2021 роках, – внаслідок чого суспільство згуртувалося (що дало сильну підтримку фронту), відкинуло чвари (які стали би смертельними), сформувало сильне прагнення Перемоги (що визначило позицію української влади, а врешті й наших союзників). Ми заплатили сотнями життів цивільних людей за усвідомлення, що війна стосується всіх, що війна є спільна для всіх куточків країни, а врешті – за нашу життєстійкість як суспільства, яка є передумовою Перемоги».

Олексій АРЕСТОВИЧ, блогер, про те, чому йому вдається легко їздити за кордон (нещодавно він повернувся з Італії). – Ред.):

«Частина моєї роботи – контрпропаганда російській пропаганді для європейської та світової аудиторії. Цього разу я, зокрема, спілкувався з проукраїнськими лобістами в італійському суспільстві, дав декілька інтерв'ю італійським медіа. Публічна дипломатія – дуже потужний інструмент. Ми маємо зробити все, щоб Україна перемогла в цій війні».

■ Резонанс**«Неважливо, чий Крим»:****КОЛИШНЯ ЕСКОРТНИЦЯ ОТРИМАЛА ДЕРЖАВНУ НАГОРОДУ****«Комік став президентом», «ескортниця» отримала орден, а ви такі «правильні» не отримали ні**я»****Василь КІТ**

«Робота з кадрами» нинішньої влади не перестає дивувати. Ще не встиг забути скандал, коли Володимир Зеленський призначив послом України в Болгарії «сексолога-консультанта» Олесею Ілащук, яка не має досвіду роботи ані у дипломатії, ані на державних посадах, як є новий привід дивуватись. Цими днями радник Офісу Президента Михайло Подолько провів зустріч із деякими українськими блогерами щодо питань «інформаційної війни», на якій серед інших був Олександр Заліско, який півтора року тому влаштував «Голодну тусу» – гучну вечірку у День пам'яті жертв Голодомору, а також колишня ескортниця та власниця шлюбно-агентства Оксана Волощук (Ксюша Манекен). У «політиці» остання запам'яталась тим, що запевняла своїх підписників: «Неважливо, чий Крим, головне – аби там було мирно». Також вона переконувала читачів, що після російської окупації на півострові «поліпшилося життя, і всі це мають визнати». Про зустріч із чиновником з Офісу Президента Ксюша розповіла сама у соцмережі і популярно похизувалась... відзнакою Головного управління розвідки Міністерства оборони «за сприяння воєнній розвідці України II ступеня». За що блогерка отримала нагороду, яку керівник ГУР Кирило Буданов підписав ще в жовтні минулого року, вона пообіцяла розповісти після війни. Природно, багато українців обурились, що людина, якій «неважливо, чий Крим», отримала державну нагороду. У відповідь Ксюша лиш посміялась: «Комік

То Ксюша Манекен – це «Штірліц у спідниці»?

став президентом, «ескортниця» отримала орден, а ви такі «правильні» не отримали ні**я», – відрізала блогерка, яка, до речі, принципово пише російською й досі заявляє, що «не важна на каком языке»...

КОМЕНТАРІ**Михайло ПОДОЛЯК, радник Офісу Президента:**

«Ми повинні залучати всі інструменти для протидії російському впливу в Україні та світі. Кожен інфлюенсер – це окремий канал інформації для своєї аудиторії, яка вимірюється сотнями, тисячами та мільйонами людей».

Володимир АР'ЄВ, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»:

«Як?! Ну як можна зараз залучати до інформаційних кампаній та видавати нагороди тим, хто щойно змінив кокошник на вишиванку? Чи не вони своїм «какая різниця» переконували «руській мір» путіна, що в Україні теж домінує «руській мір» і досить лише знищити дрібну купку «націоналістів», щоб її «визволити»? Чи не вони роками створювали атмосферу зверх-

ності і зневаги до всього українського або спотворювали дешевим гумором і кепкуваннями? Але нагороди отримують Кошовий, Пікалов і подібні які-разніці, а Кривонос, Марченко, Таня Чорновол чи реформатори Омелян, Півоварський і Коболєв – кримінальні справи.

«В «політиці» Оксана Волощук (Ксюша Манекен) запам'яталась тим, що запевняла своїх підписників: «Неважливо, чий Крим, головне – аби там було мирно».

Війна мала би стати очищенням для держави. Але ні. Бачу, воно не тоне».

P.S. Згідно з Вікіпедією, «ескорт-послуги – вид бізнесу, що формально займається наданням ефектних супутників і супутниць багатим клієнтам для появи з ними на заходах (ділових зустрічах, благодійних балах і в подорожах). В Україні ескорт-послуги мають чітку сексуальну спрямованість».

■ Вийшов сухим із води**«Ваши землі – Львов, там і живіть. Утрам галушкі, вечерам галушкі»****Пенсіонер із Ковеля лайкав та поширював публікації на підтримку окупантів****Олена КУЧМА**

Зокрема, з березня по серпень 2022 року Юрій Єфимець у російській соцмережі «Однокласники» вподобав дописи із зображенням ворожого пілота й підписом «унічтожил два самальота пратівніка», а також інформацію про обстріл військового об'єкта України ракетами «Калібр».

Згодом чоловік поширив на своїй сторінці відео, у якому йдеться, що кордони України ма-

ють суттєво зменшитися.

«Ваши землі – Львов. Вот там живіть, і будет маленькое украинское государство, как Словакия. Будет полная тишина. Утрам галушкі, в абед галушкі, вечерам галушкі», – говорять на записі.

У суді волинянин повністю визнав свою вину. При винесенні вироку врахували те, що чоловік старшого віку, має серйозні захворювання, раніше не притягувався до кримінальної відповідальності. Його визнали винним та призначили чотири місяці арешту. За проведені експертизи він має сплатити понад 6 тисяч гривень.

Судитимуть головного лісничого Волині, двох його підлеглих та інженера Любомльського лісгосподарства, які незаконно видавали спеціальні дозволи на вирубку у Ковельському районі. Таким чином, було зрізано 3 277 дерев різних порід, що завдало збитків бюджету на майже 40 000 000 гривень. На обвинувачених уже заявлені позови про відшкодування коштів.

■ Тільки факти

В Ісландії приземлився літак E-6B Mercury, який виконує функції повітряного командного пункту Військово-морських сил США. E-6B Mercury – це американський військовий стратегічний літак, його ще називають «літаком судного дня».

Не дозволити місячне головування росії у Раді безпеки ООН з квітня закликає постійний представник України при ООН Сергій Кислиця. Водночас, за його словами, рішення про віддалення росії з Радбезу ООН і недопущення її головування в Раді не належить до компетенції генсека ООН. «Це питання до членів Ради... рф має відчувати наслідки агресії і злочинів уже зараз», – написав Кислиця.

■ **З перших уст****Ірина КОНСТАНКЕВИЧ:****«Територія України стала одним-єдиним округом.****Усі працюють на одне і задля єдиного – Перемоги»**

Фото пресслужби Ірини КОНСТАНКЕВИЧ.

«Нам важливо, щоб після Перемоги повернулися українці, які за кордоном, важливо «ставити на ноги» і зміцнювати економіку».

Рік, що нас загартував і зробив сильнішими. Про роботу на дипломатичному та волонтерському фронтах, 23-й округ та війну – спілкувалися із представницею Волині у Верховній Раді Іриною Констанкевич

Ірина ЗАГОРСЬКА

«СУСІДСТВО З БІЛОРУССЮ РОБИТЬ ВІДНОСНИЙ СПОКІЙ В НАШОМУ ОКРУЗІ ІЛЮЗОРНИМ»

– Пам'ятаєте, як розпочався ваш ранок 24 лютого 2022 року?

– Ранок 24 лютого дуже добре пам'ятаю, він почався із вибухів і дзвінка колеги: «Прокидайтеся, почалося...». Ще вчора я уже знала про можливий наступ і, здавалося, все підготувала: помічників відправила з Києва, купила продуктів на кілька тижнів, розуміла, що парламент має працювати і ухвалювати рішення. Але о п'ятій ранку я наче заціпеніла і не знала, за що братися, бо в Раду йти ще рано, читання не йшло, не вдавалося зосередитися – думки просто зависали у концентрованій порожнечі. А потім почався ефір на радіо НВ, дзвінки від колег, про те, що робимо далі, телефонували рідні, друзі з Луцька, інших міст. Якщо чесно, війною в повітрі пахло вже давно, і щодня на парламентському тижні ми говорили лише про можливий наступ росіян, але, звісно, масштабів ніхто тоді не міг уявити. Тому я досі прокручую в голові, хто і що не так зробив... Питань для істориків, військових, СБУ і влади насправді багато. Це добре, що американські журналісти відтворили погодинний хронометраж подій перших тижнів, я вважаю, що і ми повинні це зробити і для самоаналізу, і на знак пам'яті про тих, хто героїчно загинув тоді і хто гине зараз.

– Ви завжди на зв'язку зі своїми виборцями. Як змінилася після 24 лютого кількість звернень громадян і прохань, з якими приходять?

– Упродовж цього року ми всі змінилися. Війна створила іншу оптику бачення проблем. І мирні проблеми стали не сутнісними, ми всі зосередилися на питаннях допомоги ЗСУ, внутрішньо переміщеним громадянам, українцям за кордоном, хоча і є

прохання розшукати близьких, допомогти коштами на лікування, ліквідацію наслідків пожеж. Однозначно, прохань з округу стало менше, натомість стало більше спільної волонтерської допомоги. Машини, дрони, генератори, буржуйки, медицина...

«Однозначно, прохань з округу стало менше, натомість стало більше спільної волонтерської допомоги. Машини, дрони, генератори, буржуйки, медицина... Зрештою, це те, чим займається уся країна – збираємо, організуємо, купуємо, веземо, спілкуємося з родинами загиблих, допомагаємо у вирішенні їхніх питань...»

нератори, буржуйки, медицина... Зрештою, це те, чим займається уся країна – збираємо, організуємо, купуємо, веземо, спілкуємося з родинами загиблих, допомагаємо у вирішенні їхніх питань... Територія України стала одним-єдиним округом. Усі працюють на одне і задля єдиного – Перемоги.

– Ірино Мирославно, ви частий гість у своєму окрузі. Як нині живе 23-й округ, які зміни помічаєте?

– Хоч виборці нашого 23-го округу в тилу, ми всі усвідомлюємо, наскільки це відносно поняття. Та і сусідство з білоруссю робить цей спокій ілюзорним. Тому ми всі живемо одним бажанням – перемогти якнайшвидше армію агресора, і уся праця людей нашого округу на це скерована. Місцеве самоврядування та голови громад на місці і багато звичайних людей чимало роблять, надійними і відповідальними є ВЦА в Камінь-Каширському районі, потужним є волонтерський рух, який сформувався в своїй основі ще у 2014 році. На жаль, маємо і втрати... Ворог нещадно за-

бирає життя наших захисників, безжально робить жінок вдовами, а дітей – сиротами, підло забирає дітей у батьків. Боляче дивитися у ці згорьовані обличчя... Водночас нам треба вже думати про життя після війни, про піс-

стра годі уявити, а тут ще й треба його побороти. ПАРЕ показала приклад, як це можна зробити в короткий час. Зокрема, це і завдяки активній роботі української делегації, представників країн Балтії, Польщі, Британії та інших, які були нашими однодумцями щодо усвідомлення небезпек і викликів війни росії проти України, тому і підтримали майже стовідсотково ключові рішення. Відтак у ПАРЕ немає росії і білорусі як тих країн, які порушили верховенство права, міжнародні закони і домовленості, немає там і російської мови. Це показовий факт щодо країни-терориста, країни-агресора і її громадян. Це не лише вигнання, це політична страта тих, хто на боці зла.

– Нам дуже допомагає міжнародна спільнота, але й волонтерську роботу українців важко переоцінити. Як підсумуєте результати вашого волонтерського фронту?

– Підтримка армії та волонтерів для мене розпочалася задовго до 24 лютого. Бо війна триває не рік, а вже понад 8 років. Але, звісно, після 24 лютого допомога набула інших масштабів. Це і власні витрачені кошти на потреби військових, залучені з інших країн чи інших організацій, донорів, співпраця із благодійними фондами. Це й організаційна робота (з перших днів вторгнення я працювала в координаційному штабі, в інших неформальних об'єднаннях). Відверто кажучи, я переконана, що це треба робити без зайвої демонстрації, лише за покликом серця і з відповідальності перед людьми. Знаю сотні українців, які допомагають анонімно. Вони для мене приклад правила: можеш – зроби мовчки.

«ТІ, ХТО ДОПОМАГАЄ АНОНІМНО, ДЛЯ МЕНЕ ПРИКЛАД ПРАВИЛА: МОЖЕШ – ЗРОБИ МОВЧКИ»

– Ви член постійної української делегації у ПАРЕ. На зимовій сесії 2021 року ПАРЕ, попри протести України, ратифікувала повноваження делегації росії. Станом на лютий 2023-го Парламентська асамблея Ради Європи – єдина міжнародна організація, яка виключила росію зі своїх лав. Чому відбулася така важлива трансформація Асамблеї і чому на це досі не спромоглися інші організації?

– Це складне питання і велика робота, адже Москва десятиліттями годувала європейських чиновників, культивувала там корупцію, вживлювала своїх агентів. Масштаби цього мон-

«У ПЕКЕЛЬНОМУ ВОГНІ ВІЙНИ МИ ОТРИМАЛИ ГАРТ, І ТЕПЕР ЖОДНА СИЛА НАС НЕ ПОДОЛАЄ»

– Після низки скандалів, пов'язаних із виїздом деяких чиновників та депутатів за кордон, не задля дипломатичної місії, а задля відпочинку, Кабмін видав постанову, яка забороняє на час війни виїзд держслужбовців за кордон без поважних причин, зокрема і жінок. Ваша думка з цього приводу?

– Тут не все однозначно. Це про подвійні стандарти. Адже замість того, щоб покарати тих, хто зловживав своїм службовим становищем і дозволяв собі жити не за законами воєнного часу (а таких чиновників різних рівнів не бракує), заборонили виїзди усім: чоловікам і жінкам, депутатам місцевого рівня і нардепам, міністерським високорядовцям і нижчого рівня. Я виконала це розпорядження і не поїхала на важливий захід у Вашингтоні, де мали обговорити психологічну, медичну допомогу військовим та їхнім родинам. А інші поїхали. І нікого не карають... Тому я – за єдині правила і підходи.

До прикладу, голова громади чи староста від партнерів не привезе гуманітарку або жінки не поїдуть до своїх дітей. Є велике коло людей, які є вкрай ефективними. Вони працюють у Франції, Японії, США, вони організують потужні заходи, вони роблять усе, аби світ не забував про Україну, цю роботу не можна згорти. Не кажучи вже про представників громад, вони їздять, вони привозять допомогу, автомобілі для ЗСУ, пожежні машини, «швидкі», генератори. Я маю приклади голів громад, старост, депутатів з нашого 23-го округу, які показують колосальну роботу на міжнародному рівні. Представники Камінь-Каширської громади в Польщі домовилися про допомогу, привезли, Маневецької – домовилися і з Литвою, і з Польщею, де надали їм допомогу. Любешів – аналогічно. Тобто, коли вони не мають тут, всередині країни, можливостей, вони активізували свої партнерські контакти і налаштували шалену підтримку і своїм громадам, і всій країні, і ЗСУ.

– В Олександра Ірванця в одному з останніх віршів є рядки «Я ніколи не прошу росію. Чому відводиш очі, білорусь?». Пані Ірино, чого ви ніколи не пробаєте росії та білорусі?

– Я не прошу росії століття знущань над українцями, не прошу геноцид ХХ століття, не прошу цю війну, де 500 дітей убиті, понад 1000 поранені, 11 тисяч вивезені силоміць у росію, сотні осиротілих...

Не прошу за те, що жінки стали вдовами, а батьки хоронили своїх дітей... Не прошу наше ампутоване майбутнє, не прошу скалічених душею і тілом наших людей. Не прошу наш замордований і знищений цвіт нації... Не прошу білорусі молодшшя...

У цьому пекельному вогні війни ми отримали гарт, і тепер жодна сила нас не подужає. Я вірю. ■

■ **Тільки факти**

Кабінет Міністрів на позачерговому засіданні призначив директором Національного антикорупційного бюро Семена Кривоноса. «З призначенням директора НАБУ ми можемо сказати, що Україна виконала сім рекомендацій ЄС, які були визначені при отриманні статусу кандидата для вступу в Євросоюз», – наголосив керівник уряду Денис Шмигаль.

роскомнадзор заборонив чиновникам і співробітникам держкомпаній спілкуватися з клієнтами в іноземних месенджерах. Під обмеження, зокрема, потрапили: Discord, Microsoft Teams, Skype for Business, Snapchat, Telegram, Threema, Viber, WhatsApp, WeChat.

Сім енергоблоків українських атомних електростанцій повністю переведені на паливо американської Westinghouse Electric Sweden AB, а з 2024 року цим паливом мають забезпечувати всі 15 енергоблоків вітчизняних АЕС. Завдяки такому переходу атомна енергетика України буде остаточно незалежна від російської федерації, інформує пресслужба ДП «НАЕК «Енергоатом».

Герої не вмирають!**Не вагаючись, Ігор пішов на смерть, захистивши собою двох побратимів...**

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«Добрий день! Коли ми їздили разом з вами на Схід України, ви пропонували мені розмістити в газеті «Волинь» привітання з днем народження для близьких людей. Чи можу я використати цей шанс для більш важливої справи? Мої друзі збирають підписи на петицію, з якою ми звернулися до Президента України з приводу присвоєння звання «Герой України» моєму загиблому другу Ігореві Столяруку. Ми шукаємо всі різні способи, аби назбирати необхідні 25 тисяч голосів, щоб це звернення було розглянуте. Чи є можливість розмістити в газеті прохання на підтримку нашого задуму?» – такий лист надійшов цими днями головному редактору «Волині» Олександрові Згоранцю, і на нього не можна було не відгукнутися

«НАВІТЬ ЗА ЖИТТЯ ТАКІ БІЙЦІ ДОСТОЙНІ ЗВАННЯ «ГЕРОЙ УКРАЇНИ»

Автор листа – Ігор Ващук із села Гірка Полонка Луцького району, де й жив із сім'єю загиблий воїн Ігор Столярук. Чоловік трудиться в агрофірмі «ВІЛІЯ», працівники якої впродовж року повномасштабної війни не раз побували з волонтерською допомогою на Сході України. З ними був і головний редактор нашої газети, завдяки репортажам якого читачі могли його очима подивитися на війну й тих Героїв, які захищають Україну. Вже в телефонній розмові з Ігорем Ващуком я спитала, які слова хотілося б йому сказати про свого друга Ігоря Столярука, аби кожен, хто їх прочитає, не вагаючись, підтримав звернення до Президента? І він висловився так:

– Це людина, яка із 2014 року воювала за свою державу в різних родах військ, починаючи з артилерії. Навіть за життя такі бійці достойні звання «Герой України». Тим більше, якщо людина полягла в боях за Україну – віддала найдорожче. Не вагаючись, Ігор пішов на смерть, захистивши собою

Для сина Артема батько назавжди залишиться Героєм.

двох побратимів...

А все інше про бійця розповідає послужний список. Ігор Столярук – молодший сержант Збройних сил України. Свого часу він проходив строкову службу. З перших днів війни, яка розпочалася у 2014-му, пішов захищати рідну землю від ворога у складі 44-ї артилерійської бригади (був у першому гаубичному дивізіоні). Згодом служив у 14-й ОМБр імені князя Романа Великого. Всі ці роки Ігор опановував різні види зброї, свої знання й навички передавав побратимам. У 2021 році воював у складі 128-ї окремої гірсько-штурмової Закарпатської бригади. Брав безпосередню участь в АТО на території Донецької і Луганської областей. У свої 39 мав статус учасника бойових дій, ветерана війни. За сумлінну службу, мужність, героїзм, сміливі дії під час виконання

бойових завдань відзначений численними грамотами і нагородами. І коли торік 24 лютого почалася повномасштабна війна, він пішов воювати у складі 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого.

7 серпня 2022 року Ігор Столярук героїчно загинув біля села Яковлівка Донецької області, захищаючи незалежність та територіальну цілісність України. «Він до останнього свого подиху виконував бойове завдання. Був мужнім, незламним воїном. Щирість, доброта і позитив Ігоря назавжди залишаться у пам'яті його побратимів та земляків. Він – хороший командир: жодного загиблого в його підрозділі не було... Справжній патріот країни, який загинув за вільну та незалежну Україну. Тому і заслуговує на найвищу державну відзнаку – звання «Герой України», – йдеться у тексті петиції.

«Я БУЛА ДЛЯ ЧОЛОВІКА І ДРУЖИНОЮ, Й ДРУГОМ, І ПСИХОЛОГОМ»

В Ігоря залишилися дружина Анжела й восьмирічний син Артем. Власне, Анжела Столярук і зареєструвала 20 січня на сайті Президента України петицію-звернення. Після спілкування з нею я дізналася про те, чого не знайдеш ні в якому послужному списку. Родом жінка з Лаврова Луцького району. Тут і зустрілися вони з Ігорем, який зі своєї Гірки Полонки приїжджав у її рідне село на дискотеку.

– Ми були разом десять років, – розповіла Анжела, – а офіційно зареєстрували шлюб лише в 2017-му. Ігор же весь час був на війні. А тоді йому дали три дні, й він приїхав додому, щоб ми розписалися. Чоловік мав таке ім'я, що якоюсь мірою визначало все його життя: був за натурою мужнім воїном, для якого захист України від посягань ворога – понад усе.

Завдяки Анжелі я змогла ніби зустрітися з Ігорем Столяруком й почути, що говорив чоловік за життя і про пройдений військовий шлях (чотири контракти в Збройних силах України!), і про те, як не просто вертатися з війни на «гражданку» – «зі своїми метеликами в голові». Жінка запропонувала подивитися фрагмент із фільму, знятого Боратинською громадою у 2020 році до Дня захисника, із записом інтерв'ю, взятого в Ігоря. Те, що він говорив, схилило до думки, що і в розлуці не просто було жити (та ще й такий, коли чоловік на війні!), і тоді, як ця розлука закінчувалася. Коли про це зайшла мова, жінка сказала:

– Зовсім не просто... Я мусила бути для Ігоря і дружиною, і другом, і психологом. Особливо перших три місяці йому було трудно звикати до «гражданки» – війна його ніяк не залишала, бо ті, хто там побуває, вже нею живуть, їм тяжко повернутися назад. Лише з часом чоловік відволікався на сімейне життя, і йому ставало хоч трохи легше. І так щоразу... Знаю, що сім'я для нього – це все. Але війна забрала спочатку його душу, а потім і тіло.

Як висловилася дружина Ігоря Столярука, життя таких воїнів-патріотів, яким був її чоловік, має бути в державі достойно оцінене. У свою чергу, вона зробить все, аби для їхнього сина Артема батько назавжди залишився Героєм.

R.S. Дорогі читачі! Просимо вас підтримати петицію за цим посиланням. ■

Життя вдалося!

На оплату праці керівництва двох найбільших університетів Волині у 2022 році витратили щонайменше 5,5 мільйона гривень. Йдеться про Волинський національний університет імені Лесі Українки та Луцький національний технічний університет

Юлія ГАЛЕЦЬКА, Центр журналістських розслідувань «Сила правди»

На заробітні плати ректорату обох закладів освіти торік щомісячно йшло приблизно 463 тисячі гривень. З них 350 тисяч гривень – на зарплату керівництву Волинського національного університету, а 112 тисяч гривень – ректорату Луцького національного технічного університету.

Інформацію про це виші надали у відповідь на запит журналістів Центру журналістських розслідувань «Сила правди».

Варто зазначити, що із заробітних плат працівників вишів вираховується податок на доходи фізичних осіб у розмірі 18% та 1,5% військового збору. Зазначені нижче суми вказані без таких податкових відрахувань, але включають доплати за вчене звання, надбавки за складність роботи, матеріальну допомогу та премії.

Отже, на оплату праці ректорату найбільшого вишу області – Волинського національного університету імені Лесі Українки – у 2022 році витрачено 4 мільйони 203 тисячі гривень. На оплату роботи ректорату Луцького національного технічного університету – щонайменше 1 мільйон 352 тисячі гривень. Щоправда, у ВНУ працювало

На хліб з ікрою вистачає: скільки заробляють ректори волинських вишів

Ірина Вахович і Анатолій Цьось – топ-персона останніх днів.

минулоріч 5 проректорів та 1 помічника ректора, а в ЛНТУ – 2 проректори та 1 помічника.

Очільник Волинського національного університету Анатолій Цьось, якого обрали ректором у 2020-му, торік в середньому отримував 58 тисяч гривень щомісяця, а загалом за рік з усіма надбавками, преміями та доплатами йому нараховували

майже 700 тисяч гривень.

Ректорка Луцького національного технічного університету Ірина Вахович, яка на цій посаді також із 2020-го, щомісяця в середньому отримувала щонайменше 37 тисяч гривень, а впродовж минулого року їй нараховували 447 тисяч гривень заробітної плати.

У Волинському національному універ-

ситеті найвищу зарплату з-поміж усіх проректорів отримувала Лариса Засекіна, яка пропрацювала лише до серпня 2022 року. Загалом за вісім місяців їй нараховували майже 554 тисячі гривень, що в середньому становить 69 тисяч гривень на місяць. У Луцькому національному університеті перша проректорка Надія Ковальчук отримувала в середньому 32 тисячі гривень. За 2022 рік їй нараховували близько 393 тисяч гривень.

«Очільник Волинського національного університету Анатолій Цьось, якого обрали ректором у 2020 році, торік в середньому отримував 58 тисяч гривень щомісяця, а загалом за рік з усіма надбавками, преміями та доплатами йому нараховували майже 700 тисяч гривень.»

На другому місці за розміром заробітної плати серед проректорів ВНУ – Юрій Громик. Минулого року щомісяця йому в середньому нараховували близько 56 тисяч гривень, а за рік – 678 тисяч гривень. Серед проректорів ЛНТУ на другому місці – проректорка Олена Лютак, яка на цій посаді з 1 жовтня 2022 року. Її середньомісячна заробітна плата торік була 27 тисяч гривень, а за рік роботи їй нараховували 330 тисяч гривень. ■

■ Актуальне інтерв'ю

«Війна нас на зльоті не підбила»

Турбот у голови Павлівської територіальної громади Володимирського району Андрія Сапожника з самого ранку – хоч відбавляй. Жваво і в бухгалтерії, й у центрі надання адміністративних послуг, розташованому в приміщенні сільської ради. У сусідньому кабінеті розфасовують гуманітарну допомогу. При вході відразу впадає у вічі термінал, який дає змогу здійснити кілька десятків фінансових операцій. У приміщенні зроблено сучасний європейський ремонт, впорядкована бруківкою територія навколо. Серед спеціалістів – багато молодих жінок. Про досягнення та виклики територіальної громади в цей непростий час розмовляємо з її очільником Андрієм Сапожником

Алла ЛІСОВА

«ВЖЕ О 7-Й РАНКУ 24 ЛЮТОГО 2022 РОКУ МИ ЗІБРАЛИСЯ З ДЕПУТАТАМИ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ПЛАН ДІЙ»

– Війна вносить корективи і в штатний розпис, – ділиться міркуваннями Андрій Степанович. – Чимало чоловіків з нашої громади захищають свободу і незалежність у лавах ЗСУ. Серед них – мій заступник Ігор П'ятоха, програміст Андрій Нінічук, завидівський староста Сергій Вакулук. До слова, керівники інших старостинств виконують свої обов'язки у добровільних формуваннях територіальних громад.

– Ми ще довго будемо багато в чому вести відлік від 24 лютого 2022 року...

– Цей досвіток не забуду ніколи: велика війна розпочалася о 4-й ранку, а о 7-й я, заступник, працівники сільради, депутати зібралися і визначили план дій. Це був четвер, а у п'ятницю мала відбутися сесія Павлівської сільської ради, на якій планували прийняти рішення щодо створення ЦПМСД Павлівської сільської ради. Хотіли підтримати сільські ФАПи, щоб там люди могли не тільки тиск поміряти чи пігулку взяти, а й отримати більше лікарських послуг. Однак плани поламалися... Через Павлівку пролягає траса до кордону – вона була заповнена десятками автомобілів. Доводилося коригувати рух, годувати людей, вказувати маршрути, розміщувати біженців, допомогти іноземцям, які, до слова, були дуже налякані, добратися до міжнародного пункту пропуску в Устилуг.

«НАКОЛЯДУВАЛИ ДЛЯ НАШИХ ЗАХИСНИКІВ 240 000 ГРИВЕНЬ»

– У такому ж напруженому ритмі прожили фактично рік?

– Волонтерська робота, яка розпочалася в лютому 2022-го, не спадає досі. У нас відразу були створені добровільні формування щодо захисту сіл, розмістили роту охорони й налагодили харчування її бійців. Мешканці громади прийняли біженців і чим могли, тим допомагали: житлом, ремонтом, облаштуванням вільних будинків, у які поселяли приїжджих. Зараз у нашій громаді мешкає 38 внутрішньо переміщених осіб.

– 3 ким із волонтерів найбільше співпрацюєте?

– Найголовніші волонтери – це мої земляки, мешканці громади. Вони – фермери, трудівники агрогосподарств – за першим покликом доставляють м'ясо, готують тушкованки, борщові набори, купують дрони, засоби зв'язку, одяг, автомобілі, плетуть сітки. Кілька днів тому наші майстрині зв'язали на прохання військових багато шарпеток, що ними можна пів армії забезпечити. У публічній бібліотеці Павлівської сільської ради, що в адміністративному центрі, обладнаний пункт збору всієї допомоги, і її потік не міліє. Шили підсумки для аптечок, допомагали солдатам нашої громади у забезпеченні всім необхідним. Працівники сільради, освітяни періодично переказують одноденний зарплаток на потреби ЗСУ.

Християни Павлівської церкви «Благодать» налагодили для армії, я б сказав, промисловий випуск каш швидкого приготування. Тісно співпрацюємо з Ковельським волонтерським центром – тиждень тому завантажили для них 26 тонн допомоги на Харківщину, на черзі ще 15 тонн – для мешканців Дніпропетровщини. Допомагаємо нашим бійцям через по-

дібний центр «Незабудка» з Іваничів, волонтерів з Нововолинська і Володимира.

У школах, клубах організовані місця, де готують продуктивні набори, плетуть сітки. Наші культармії, провівши культурно-мистецькі марафони «До Перемоги з колядою та Йорданською водою», зібрали 240 000 гривень, що стало суттєвою фінансовою підтримкою для придбання необхідних бійцям речей.

– Чорне крило війни не обминуло й вашу громаду?

– Більше 250 хлопців громади мобілізовані до лав ЗСУ. Свята справа – пам'ятати звитягу 13 наших земляків, які віддали життя за Україну і нас із вами в час повномасштабної війни і боїв у зоні АТО/ООС 2014–2021 років. Великий людський обов'язок – турбота про їхні родини. Завжди на зв'язку з головою ГО «Герої не вмирають» Софією Михайлівною Дармофал. При потребі виділяємо матеріальну та іншу допомогу, намагаємося бути вдячними за патріотизм і жертвність їхніх синів...

«ДЛЯ НАС ПРИНЦИПОВО, ЩОБ ЗАПРАЦЮВАВ РЕГІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ»

– Андрію Степановичу, попри труднощі, спричинені війною, бачимо у вас велике бажання реалізувати задумане.

Голова Павлівської територіальної громади Андрій Сапожник: «Найголовніші волонтери – це мої земляки, мешканці громади».

– Дуже шкода, що війна все перебила, хоча не в моїх правилах нарікати, скажитися. Обов'язково дочекаємося Перемоги – і все виконаємо. Але й зараз наша молода ініціативна команда не сидить склавши руки. Працюємо, плануємо далі. Були на зльоті – і ніхто нас не зіб'є зі шляху.

Основний наповнювач бюджету громади – податки за використання земель сільськогосподарського призначення та з доходів фізичних осіб. Велика вдячність керівникам і трудівникам агропідприємств «Перемога», «Порицьке», «П'ятидні», пивзаводу, фермерам, одноосібникам, завдяки яким у громаді землі не облогуєть, все обробляється, дає прибуток. Бюджет громади за надходженнями перевиконано.

«У публічній бібліотеці Павлівської сільської ради, що в адміністративному центрі, обладнаний пункт збору всієї допомоги, і її потік не міліє.»

Зараз із усіх 8 шкіл громади функціонує 5, з 10 дитсадків – 4. Це ті заклади, де є укриття, весною плануємо ще одне відкрити. Успішно діє фінансово незалежний Павлівський ліцей – делегуємо туди кошти, а колектив і керівники їх освоюють. Це прогресивна схема, яку ми впровадили одні з перших в області. Твердо налаштовані цього року реалізувати напрацювання щодо ремонту комунальних доріг – уже маємо деяку техніку для регулярного вивезення сміття із сіл та створення повноцінної комунальної служби зі штатом відповідних спеціалістів. Принципово, щоб запрацював екологічний кластер, створений на партнерських засадах між нами, Волинською економічною лігою, агропідприємством «Порицьке» та Волинською державною сільськогосподарською дослідною станцією (директор Петро Савчук). Мета – юридичні, агрономічні, економічні консультації селянам щодо правильного формування карти вирощування культур, вивчення ринків збуту. Цей задум повинен оперативно реалізуватися в дію у Павлівці у вигляді регіонального центру креативної економіки.

– Не можна обминути такий цікавий об'єкт, як санаторій-профілакторій «Шахтар», що розташований на вашій території...

– Якби в цьому питанні чіткою була позиція ДП «Волиньвугілля» і Міністерства енергетики, він уже давно слугував би для всієї України і закордоння. А поки що – відносно збережений, але такий, що перебуває у підвішеному стані. Однозначно – його потрібно передавати у нашу комунальну власність, тоді справи там підуть жваво й на благо людей. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю двигун-барабан, поворотний круг до фуражира, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

● Куплю гідравлічний візок (роклу), мож-

на в неробочому стані (на запчастини). Тел. 050 25 35 255.

● **Недорого продаються (б/в) меблева румунська стінка (3.70 м) та холодильник «Дніпро» у робочому стані. Тел. 050 98 92 378.**

● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній.

Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559, 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Соколюк Дмитро Петрович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї (ДБ № 255635), видане

Луцькою міською радою на ім'я Бондарук Назарій Андрійович, вважати недійсним.

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Ціпкало Олександр Васильович, вважати недійсним.

● Загублений державний акт на право власності на земельну ділянку (серія ЯД № 281033), виданий 30.05.2008 р. Рожищенським райвідділом земельних ресурсів на ім'я Майструк Петро Григорович, вважати недійсним.

● Загублений державний акт на право власності на земельну ділянку (серія ЯД № 281034), виданий 30.05.2008 р. Рожищенським райвідділом земельних ресурсів на ім'я Майструк Ганна Терентіївна, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове військове посвідчення (серія КВ № 060336), видане 15.06.2007 р. на ім'я Чернецький Олександр Вікторович, вважати недійсним.

● Втрачені свідоцтво і додаток до нього про закінчення повної загальної середньої освіти, видані в 2021 р. Грем'яченським лицеем Цуманської селищної ради Волинської області на ім'я Терешкович Зоряна Ігорівна, вважати недійсними.

■ Редакційний щоденник

«По закону мені положено»: мама сама виховала сина-Героя, а після його загибелі об'явився батько...

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

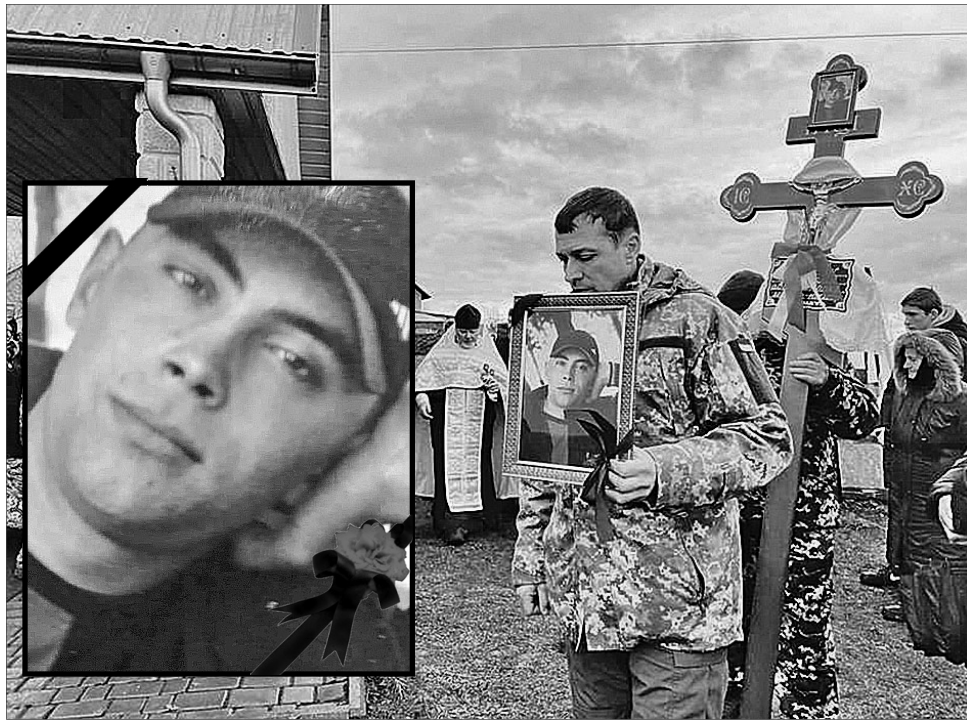

Фото з фейсбук-сторінки Бориса КАРПУСА.

В Анатолія залишилася 14-літня донька... Герою слава!

...ДЗВІНКОМ ЖІНКИ, КОТРА ВТРАТИЛА НА ВІЙНІ ЄДИНУ ДИТИНУ, ЯКУ БЕЗ ЧОЛОВІКА РОСТИЛА

Недавно в редакцію зателефонувала Тетяна Дмитрук із села Хренів, що на Іванівщині. Вона розповіла про своє горе: в січні на війні загинув її єдиний син Анатолій Левончук, якому було лише 37 років. Тетяна Іванівна розуміє, що, на жаль, сьогодні багато українських родин спіткали такі непоправні втрати – у когось війна забрала чоловіка, в когось – дитину, батька. Ті, хто віддав життя за Україну, залишаються в пам'яті рідних, друзів, односельчан. Жінка вдячна усім, хто підтримує та підтримує її. А ось звернутися по допомогу до газети, як сказала, її змусила несправедливість, з якою зіткнулася.

Справа в тому, що Тетяна Дмитрук сама ростила свого сина. Чотири роки було йому, як розлучилася із чоловіком Віталієм Левончуком. Маючи другу сім'ю, він ніколи не згадував, що в нього є дитина («поки працював у колгоспі, то ще сякі-такі аліменти з нього в конторі вираховували, а потім виконавчі листи не могли його наздогнати»). Зате тепер, коли Анатолій загинув, біологічний батько об'явився й хоче отримати грошову компенсацію від держави. «Якщо газета не зможе допомогти мені добитися справедливості, то нехай хоч приверне увагу до цієї проблеми, – говорила Тетяна Іванівна. – Від таких батьків, про яких нагадує тільки запис у документі, дітей захищати треба. Думаю, що й син був би проти такої зрівняйлівки. Я б краще ці гроші на нашу армію віддала»...

До речі, староста Грядівського старостинського округу, до якого належить село Хренів, Наталя Яковинець, якій я зателефонувала, стала на бік матері загиблого воїна. Підтримала Тетяну Дмитрук і Любов Мельничук, яка сама подзвонила в редакцію, аби сказати, що і вона, й інші односельчани можуть підтвердити: жінка самотужки піднімала сина. Але, звичайно, ці рядки не могли з'явитися в газеті лише зі слів одної сторони. Треба було почути й думку батька, який живе в селі Гряди. І я почула його... Чоловік розповів насамперед, як, дбаючи про сім'ю, будував хату в селі Хренів (звідси родом Тетяна Іванівна – сюди вони перебралися з його Колодів, що на Маневиччині, ще тоді, як мав народитися син), як «нормально пла-

тив аліменти». Правда, промовчав, що ту хату через суд було розділено. Як і про те, що син, коли вже женився, просив батька, аби продав йому свою частину, але він відмовив. Зате згодом переписав цю нерухомість дочці від другого шлюбу. На жаль, біологічний батько на моє прохання так і не зміг розповісти про участь у житті сина після розлучення. Рятівним для нього, як, певно, здається чоловікові, є ось цей аргумент: «Ми бачилися із сином перед тим, як він мав уже їхати на Тучинський полігон, поговорили». А стосовно грошової компенсації, на яку претендує, хоч і не ростив дитину, прозвучала «залізна» фраза: «По закону мені положено...». І вже навздогін їй сказав: «Я ці гроші віддам внучці» (у загиблого Анатолія Левончука росте чотирнадцятирічна донька). Чи справді дідусь поведеться благородно – й грошова компенсація дістанеться дівчинці? Чи буде так, як Тетяна Іванівна сказала: «Коли ці гроші потраплять до його рук, то він їх не випустить»? Поки що ці питання без відповіді. Будемо щось знати з цього приводу – повідомимо. Тим більш, що наша читачка, звернувшись до газети, порушила проблему, яка торкнулася не лише її: не один біологічний татко, спокусившись грошовою компенсацією від держави, згадав про сина після його загибелі.

...ЗУСТРІЧАМИ ІЗ ФЕЙСБУЧНИМИ ДРУЗЬМИ, ЯКІ СЬОГОДНІ ТАМ, ДЕ НАЙВАЖЧЕ

Звичайно, що те «найважче» – це зона бойових дій. Правда, самі бійці, яким випало пройти через «пекло на землі», не люблять про це говорити. І

рідко зустрінеш у соцмережах такий відвертий текст, де є рядки на зразок ось цих, що проймають до глибини душі:

«**Ми ніколи не напишемо вам, що втомилися. Ми скажемо: «Живий. Все нормально». І дай вам Бог ніколи не дізнатися, що за цим словом стоїть...**»

«Це ви прокидаєтесь о восьмій у теплій хатинці, продираєте очі, ставите чайник на газову плиту, сідаєте на дуже білий, чистий унітаз... Гарячий душ, віссянка, кава... Для нас нормально вставати щодня о 4-й ранку. Нам часто сняться наші діти і кохані. І так хочеться ще трошки побути з ними хоч уві сні, потримати кохану за руку. Але обов'язок кличе. Ми приймаємо душ вологими серветками. Якщо пощастить – крижаною водою вмиваємося. Жуємо галети, п'ємо мовчки каву і збираємося на «роботу»... Для нас «робота» – це цілий день під обстрілами на шаленому холоді. На пронизливому вітрі. В нас не вмикається сирена повітряної тривоги. Небезпека всюди – мінні поля, обстріли ДРГ... Ми ніколи не напишемо вам, що втомилися. Ми скажемо: «Живий. Все нормально». І дай вам Бог ніколи не дізнатися, що за цим словом стоїть»...

Ще до початку повномасштабного вторгнення росії в Україну мені довелося розповідати про багатьох воїнів – учасників АТО, про те, який непростий шлях їм довелося пройти. Зазвичай вони ставали згодом моїми фейсбучними друзями. Один із них – Сергій Бойко із села Кутрів, що на Горохівщині. У

2014-му чоловік пішов добровольцем у Збройні сили України. У зоні бойових дій їздив за кермом «таблетки», як називали бойову медичну машину. У листопаді потрапив у полон – про ці 50 днів могла б бути окрема розповідь. 26 грудня, коли пройшов найбільший обмін полоненими (тоді звільнили 146 українських заручників), повернувся додому – до своєї коханої дружини Ганни, двох синів. При зустрічі Сергій говорив: «Тим, хто пройшов через полон, реабілітація потрібна. Ми ж повертаємося з війни і привозимо її із собою додому». Тим часом єдиним реабілітологом і психологом для нього була його Ганна, чи Гандзя, як називає дружину чоловік (чисто українське ім'я йому найбільш до вподоби).

Та яка там реабілітація?! Коли тільки почалося повномасштабне вторгнення росії в Україну, Сергій Бойко знову був у числі добровольців, які першими прийшли до військкомату. І я вже у фейсбучці стежу за короткими його повідомленнями, зокрема тими, що з'явилися в зимові місяці. «Зустрілися з побратимом. На тій же війні, майже на тих самих місцях – лише в різних підрозділах зараз», – так підписав він один із знімок. Виставивши свої колишні фото – з мирного життя, чоловік прокоментував їх: «Коли кожен день тут, на війні, дивися на руїни, то ці мої старі світліни видаються нібито з іншого світу». І ось декілька з останніх повідомлень: «Отримали валентинки. Я знаю давно, що краще загинути в бою, ніж втратити навіть це – як останню цінність...», «Помер мій бойовий товариш. Ні не побратим, хоча смертей в останні місяці було багато, – автомобіль. Той, що виконав чимало роботи, бачив багато крові і пробіг майже двадцять тисяч кілометрів,

возячи хворих і поранених (і, на жаль, не тільки поранених)... Я оживив його в Бахмуті, коли він був прошений уламками снарядів, але цього разу ми не потягнемо. Застукав двигун мого медичного течика. Напевно, доведеться віддавати його на розборку, хоч він не був би зайвим в армії...». У коментарях друзі, знайомі пишуть: «Дякувати Богу, що багато життів врятував ваш медичний течик!», «Може, спробуємо його ще раз «реанімувати», замінити «серце»... Який там двигун стояв?», «Напевно, завелика була для нього робота – залізо не витримує. А як хлопці... Сергію, просимо у Господа помочі для вас!». А ще хтось пропонує конкретну допомогу: «Відкриваємо збір коштів на ремонт».

Пригадується ще один знімок із фейсбук-сторінки Сергія Бойка, зроблений торік у листопаді під час його короткочасної відпустки й зустрічі із сім'єю на Горохівщині, та короткий, з ноткою суму, підпис до нього: «Відпустка закінчується дуже швидко». Хочеться побажати чоловікові, який ніколи не ховався від війни і на яких тримається Україна, вижити в тому «пеклі на землі» й повернутися до своєї коханої Гандзі. І щоб між ними більш ніколи не стояла розлука! ■

РЕКЛАМА

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК

з дном – 20x20x40
без дна – 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК
20x10x40
20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК
20x30x40; 20x20x40
066 897-96-96
067 116-11-44

П.П. БУРМАКА Н.П.
11, 18, 25 березня
Працюємо за попереднім записом.

ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28 ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.
Тел.: 0991813332, 0976492371.

Надаю правову допомогу членам сімей загиблих військовослужбовців щодо отримання ними одноразової грошової допомоги (15 млн грн).

Працюю під результат.
Тел. +38(068) 187 01 10
(Telegram, Whatsapp)

Свідцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 414, видане 19.03.2009 р. Волинською КДКА.

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

Оце так так!

Фото із сайту mirror.co.uk.

«І нехай султан мені заздрить!»

Чоловік одружений одразу з 4 жінками!

Остання його дружина вимагає від суспільства з повагою ставитись до полігамних родин

Лія ЛІС

УСША на ранчо Рокленд (штат Юта) Абель Моррісон одружений із чотирма жінками. Полігамна родина виховує 15 дітей. Моррісон та його чотири дружини – віряни фундаменталістської громади мормонів, яка була заснована у 1977 році. Вони вірять, що багатоженство допоможе їм досягти найвищого «рівня небес». Наймолодша дружина Абеля – 22-річна Менна Барлоу Моррісон – розповідає, що вона добровільно погодилась на такий шлюб. У квітні 2022 року в них народився син. Жінка сама виростила в полігамній родині – у її батька було три дружини та 40 дітей. Тепер Менна мешкає з Абеєм Моррісоном, його іншими дружинами, Сьюзі, Бет і Мариною, та їхніми 15 дітьми. Жінка каже, що проблеми в родині

«**Найбільший виклик – найочевидніший: ділити свого чоловіка. Важко усвідомлювати, що ти не єдина жінка в його житті.**»

ні існують, оскільки дружинам складно ділити свого чоловіка. «Найбільший виклик – найочевидніший: ділити чоловіка. Важко усвідомлювати, що ти не єдина жінка в його житті. Безумовно, було б легше, якби не було сестер-дружин, але я знаю, що саме цього вимагає Небесний Отець», – говорить Менна. Вона закликає інших людей бути толерантними до її родини, хоч і визнає, що через свій шлюб втратила багатьох друзів. ■

Знай наших!

У 21 рік – уже 4-разова чемпіонка Європи!

Фото із сайту uaf.org.ua.

Ярослава Магучіх і Катерина Табашник під час нагородження золотом і бронзою на Чемпіонаті в Стамбулі.

На першості континенту з легкої атлетики в приміщеннях, яку приймала Туреччина, українська спортсменка, молодший сержант ЗСУ Ярослава Магучіх (на фото) завоювала золото зі стрибків у висоту, сягнувши позначки 198 см

Петро ПАС

Разом із нею піднялася на п'єдесталі 28-літня Катерина Табашник, яка виборола бронзу (194 см). Срібло у цій дисципліні серед чоловіків здобув 34-річний Андрій Проценко (229 см), який минулої весни 40 днів провів у російській окупації на Херсонщині. Ще одну бронзу для «синьо-жовтих» виборов Роман Кокошко, який штовхнув ядро на рекордні для України 21 м 84 см. Завдяки цим 4 медалям (1 – 1 – 2)

Україна посіла загальнокомандне 12-те місце, а переможцем Чемпіонату Європи з легкої атлетики у Стамбулі стала команда Норвегії – 5 нагород (4 – 1 – 0). ■

Нехай смакує!

«Картопля – альфа й омега»

Фото із сайту youtube.com.

Смаж! Печи! Товчи!

Бульба є чи не основним продуктом харчування українців, ми готуємо з неї безліч страв. Але, на диво, знов і знов можна зробити щось по-новому

ПЕЧЕНА КАРТОПЛЯ З ЧАСНИКОМ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, половинка перцю чили, 2 головки часнику, 1,5 ст. л. прованських трав, сіль до смаку, 4 ст. л. олії.

Приготування. Зубчики часнику пропустити через прес або розтерти у ступочці. Перець чили почистити і дуже дрібно нарізати. Змішати часник, перець, прованські трави, сіль та олію. Очищену і розрізану навпіл картоплю викласти у форму, змастити сумішшю олії зі спеціями і запікати в розігрітій до 180–190°С духовці 45–55 хвилин.

ПЕЧЕНА КАРТОПЛЯ З ГІРЧИЧНОЮ СКОРИНКОЮ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 50–70 г гірчиці (гострота – за смаком), 4–5 зубчиків часнику, 0,5 ч. л. солі, 2–3 ст. л. олії, зелень – за смаком.

Приготування. Картоплю почистити (якщо любите – можна готувати і в луппинні), вимити, порізати скибочками. Духовку розігріти до 220 градусів. Форму для запікання змастити олією. У каструлі змішати розтертий із сіллю часник, гірчицю, олію. Вкинати туди бульбу, накрити кришкою і добре потрусити, щоб кожна картоплина добре змастилася гірчично-часниковим соусом. Далі висипати картоплю у форму, розрівняти і запікати в духовці протягом 50 хвилин. Подавати з дрібно посиченою зеленню.

«ГАРМОШКА»

Інгредієнти: картопля, часник, зелень (кріп, петрушка), перець червоний стручковий, сіль, олія.

Приготування. Велику картоплю добре вимити, можна не чистити. В кожній картоплині зробити паралельні надрізи через 0,5–0,8 см, не доходячи до кінця. Почистити часник і перець дрібно нарізати. Зелень помити, обсушити і посікти. Змішати часник, зелень, перець, посолити, полити олією, добре розім'яти ложкою. Викласти картоплю на деко або у форму для запікання, начинити приготованою сумішшю, полити олією і запікати при температурі 200 градусів 50–60 хвилин.

ЗРАЗИ З ГРИБАМИ

Інгредієнти: 1 кг картоплі, 1,5 склянки борошна, 400 г свіжих грибів, 1 цибулина, сіль та спеції – за смаком, олія для смаження.

Приготування. Попередньо відварені лісові гриби (печериці та гливи можна не варити) дрібно порізати і по-

смажити з цибулею на олії, додати сіль та спеції за смаком. Картоплю відварити «в мундирах», остудити, почистити і змолоти на м'ясорубці. Посолити, поперчити, просіяти борошно і замісити не дуже туге тісто. На посипаній мукою робочій поверхні розкачати його в «ковбаску», нарізати на порційні шматки, приплюснути кожен у круглу паляничку невеликого діаметру. На середину палянички покласти начинку, заліпити краї, формуючи пиріжок, запанірувати в борошні чи подрібнених сухарях та обсмажити в олії з обох боків до золотистого кольору.

КАРТОПЛЯНИ ГАЛУШКИ З ОВОЧАМИ ТА ГРИБАМИ

Інгредієнти: 0,5 кг картоплі, 1 склянка борошна, 2 цибулини, 2 морквини, 1 червоний болгарський перець (можна взяти консервованій), 200 г печериць, 150 мл олії, чорний мелений перець та сіль за смаком.

Приготування. Картоплю почистити, зварити і розім'яти до стану пюре. Додати 3 ст. ложки олії, сіль, перець, борошно і замісити м'яке еластичне тісто. Розкачати його в джгутики, нарізати галушки (шматочки можуть бути довільної форми), зварити їх у підсоленій воді, посмажити смаженою на олії дрібно порізану цибулю. Другу цибулину покряти півкільцями, перець – кубиками, моркву стерти на тертці з великими отворами. Цибулю підсмажити на олії до золотистого кольору, додати моркву, пізніше – болгарський перець. Гриби нарізати пластинками і всипати на сковорідку, посолити, поперчити і протушувати 3–4 хвилини. Викласти на тарілку галушки з цибулею, а навколо розкласти смажені овочі.

До речі
• Галушки варяться швидко, і їх потрібно вибирати відразу, коли спливають, щоб не розварилися.
• Замішуючи галушки, не додавайте відразу все борошно – залиште трохи на домішування та формування. Якщо до галушок додати забагато борошна, вони можуть вийти занадто твердими. Якщо ж борошна буде замало, галушки легко розваряться і втраять форму. ■

Пряма мова

Мірча ЛУЧЕСКУ, головний тренер ФК «Динамо» (Київ) після домашньої поразки 0:2 від команди «Ігулець» (сміт Петрове Кіровоградської області), внаслідок чого команда опустилася на 4-те місце в Українській Прем'єр-лізі (відставання від «Дніпра» і «Шахтаря» – 6 очок + по запасному матчу у суперників):

Обидва м'ячі були забиті після грубих помилок арбітрів... Неправильне трактування епізодів призвело до двох голів «Ігульця», а також спричинило нервозність наших гравців, які почали сваритися з арбітром. Таке враження, що арбітриня (Катерина Монзуль. – Ред.) просто знушається з нашої команди та наших гравців.
Р.С. «Вочевидь, наставник киян не надто хороший танцюрист...» – прокоментували на сайті volyn.com.ua ці слова.

Газета ВОЛИНЬ НОВА
www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск **ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович**

Тижневик «Газета Волинь». **Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»**

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.
E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою – друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ		
Заступник головного редактора БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	Політики УЛИЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	Освіти і культури КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	Економіки ЛИСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	Реклами ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	Інформації КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	Приватних оголошень ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94	Відділ інтернет-новин КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	Листів і зв'язків із читачами ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305293000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305293, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (для ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для ЧИТАЧІВ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).

Регістраційні номери:
ВЛ №518-251 П від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 304.

До сліз**«Скажи мені, люба, скінчився вже лютий?»**

Фотоколаж із сайту ukr.net.

«Як ти?» – «Ось так!»

Євгенія КОМАРОВА

Скажи мені, люба: скінчився вже лютий? Лежу я під кригою, холодом скутий. Нема ні хреста, ні самої могили... Скажи мені, люба: шпаки прилетіли?

Скажіть мені, люди, чи лютий розтанув? Лежу у багноці, розчавлена танком. Ніхто не ховає, та й що там ховати... Згадай мене, сестро! Згадай мене, брате!

Скажіть мені, друзі, скажіть, сусіди, чи там, нагорі, розпустилися квіти? Лежу під завалом, накрита стіною. Скажіть мені, друзі: вже пахне весною?

Скажи мені, мамо, скажи мені, тату: Вже можна без шапки надворі гуляти? Бо шапку згубив я, коли мені в спину поціливі солдат із чужої країни...

Скажи мені, Боже: Ти чуєш? Ти бачиш? Ти поряд сидиш і у розпачі плачеш. Давай мені руку, скажи: «Паланиця!» Ми сонце запалим, і лютий скінчиться. ■

Культурний фронт

Фото із сайту volyn.com.ua.

Юлія Гринчук каже, що кожна її картина – це відображення жіночої сили та спокою.

Колишня голова Горохівської РДА стала мисткинею, щоб допомогти вдовам військових

Жінок, які втратили на фронті близьких, вона навчатиме малювати мандали – духовні символи азійських культур

Олена КУЧМА

У малій залі луцької Галереї мистецтв відкрили благодійну виставку «Весна... Початок...» художниці Юлії Гринчук (на фото), де збирали кошти для арттерапії із вдовами військових, які загинули на фронті.

До слова, пані Юлія за президентства Петра Порошенка очолювала Горохівську РДА. Тепер уже мисткиня планує в березні провести курс із виготовлення мандалів у своїй студії «Твори щасливих моментів».

«Мандала у моїх малюнках, як і в сакральному мистецтві, означає центр, початок. Ці символи приносять медитативний спокій та енергію. Про них я дізналася кілька літ тому, вивчаючи психологію. Почала

їх малювати, багато чого переосмислила. Нині за допомогою мистецтва хочу подарувати крила тим жінкам, які пережили великий біль, які мають далі підтримувати своїх дітей», – розповіла Юлія Гринчук.

За словами авторки, вартість однієї картини із виставки стартує від 3000 гривень. Також у продажі є листівки та магніти. Підтримати українок можна за цим посиланням.

НАША ДОВІДКА

У своїй основній формі мандала – це кола, укладені в квадрат і розділені на секції, які всі організовані навколо однієї центральної точки. Зазвичай їх виготовляють на папері або тканині, малюють на поверхні нитками, створюють із бронзи або будують із каменю.

Більше фото і відео – на сайті volyn.com.ua. ■

2023**БЕРЕЗЕНЬ****13**

Арсен, Василь, Домініка, Кіра, Купріян, Марина, Микола, Мелетій, Нестор, Нифонт, Романа.

Понеділок

«Хай ваше світло світить людям» (Ісус Христос)

☀ схід – 00:17, захід – 08:43. Спадаючий місяць, 21-й день.
☀ схід – 06:39, захід – 18:19. Тривалість дня – 11:40. 28-й сонячний день.

14

Антоніна, Антон, Агапій, Давид, Домна, Євдокія, Нестор, Никифор.

Вівторок

День українського добровольця. Міжнародний день дій проти гребель.

☀ схід – 01:39, захід – 09:13. Остання чверть, 22-й день.
☀ схід – 06:37, захід – 18:21. Тривалість дня – 11:44. 29-й сонячний день.

15

Арсен, Агафон, Богдан, Василь, Йосип, Іларіон, Сава, Саватій, Федот.

Середа

Всесвітній день захисту прав споживачів.

☀ схід – 02:57, захід – 09:57. Остання чверть, 23-й день.
☀ схід – 06:35, захід – 18:23. Тривалість дня – 11:47. 30-й сонячний день.

16

Василь, Зіновій, Зенон, Нонна, Піама, Севастьян.

Четвер

Цього дня починаються нульові сонячні дні. Бажано не планувати на цей період нових важливих справ.

☀ схід – 04:04, захід – 10:58. Остання чверть, 24-й день.
☀ схід – 06:32, захід – 18:24. Тривалість дня – 11:51. 0-й сонячний день.

17

Василь, В'ячеслав, Григорій, Георгій, Данило, Єгор, Уляна, Юлія, Юрій, Герасим, Яків, Акакій, Стратон.

П'ятниця

День мобілізаційного працівника. Міжнародний день сну.

☀ схід – 04:55, захід – 12:17. Спадаючий місяць, 25-й день.
☀ схід – 06:30, захід – 18:26. Тривалість дня – 11:55. 0-й сонячний день.

18

Андрій, Іван, Іраїда, Костянтин, Кирило, Конон, Марко, Раїса, Юрій, Федір.

Субота

День працівника податкової та митної справи України. †П Батьківська поминальна субота.

☀ схід – 05:32, захід – 13:46. Спадаючий місяць, 26-й день.
☀ схід – 06:28, захід – 18:27. Тривалість дня – 11:59. 0-й сонячний день.

19

Аркадій, Ілона, Костянтин, Максим, Олена, Юліан, Федір, Аврам, Абрам.

Неділя

День працівників ЖКГ і побутового обслуговування населення. †К День святого Йосипа, обручника Діви Марії.

☀ схід – 05:59, захід – 15:17. Спадаючий місяць, 27-й день.
☀ схід – 06:26, захід – 18:29. Тривалість дня – 12:03. 0-й сонячний день.
Увага! 19 березня – магнітні бурі!

Для душі**«Він наступив на міну – і йому відірвало руку і ногу...»**

Це історія про солдата, якому вдалось повернутись додому після війни у В'єтнамі. Він зателефонував батькам із Сан-Франциско

Фото із сайту ukr.net.

«Дай Боже, щоб ми були здатні приймати інших людей такими, якими вони є...»

Росаріо ГОМЕС, притча «Безумовна любов» на сайті prytychi.in.ua

– Мамо, тату, я повертаюсь додому, але хочу попросити вас про послугу: я везу з собою друга і хотів би, щоб він залишився з нами.

– Звичайно, – відповіли вони, – нам було б приємно з ним по-знайомитись.

– Але ви маєте дещо про нього знати, – продовжував син, – його було поранено на війні. Він наступив на міну – і йому відірвало руку і ногу. Він не має куди йти, і я хочу, щоб він жив у нас вдома.

– Мені дуже його шкода, синку. Ми можемо знайти якийсь місце, де він міг би жити.

– Ні, мамо й тату, я хочу, щоб він жив із нами.

– Сину, – сказав йому батько, – ти не знаєш, про що просиш. Така фізично обмежена людина може бути для нас великим тягарем. У нас своє життя, і ми не можемо дозволити, щоб така подія, як ця, втрутилась у його плін. Гадаю, тобі потрібно повернутися додому і забути про цю людину.

«Така фізично обмежена людина може бути для нас великим тягарем. У нас своє життя, і ми не можемо дозволити, щоб така подія, як ця, втрутилась у його плін.»

Він знайде якийсь спосіб, щоб жити самому.

У цей момент син поклав слухавку.

Батьки більше про нього не чули. А через декілька днів вони отримали телефонний дзвінок із поліції Сан-Франциско. Їхній син загинув, впавши з високої будівлі, так їм сказали. Поліція вважала це самогубством. Розбиті цією новиною батьки полетіли в Сан-Франциско, і їх відвезли в

міський морг, щоб вони впізнали сина. Вони його впізнали, але вжахнулись, довідавшись те, чого ще не знали: в їхнього сина була тільки одна рука і одна нога.

Невідомий автор

Батьки цього солдата схожі на багатьох із нас. Нам дуже легко любити фізично красивих та доглянутих людей, однак ми уникаємо тих, які викликають у нас почуття незручності або які завдають комусь клопотів.

Ми воліємо триматись осторонь від людей, які мають не дуже здоровий вигляд, не є такими красивими чи розумними, якими вважаємо себе.

Дай Боже, щоб ми були здатні приймати інших людей такими, якими вони є. Дай Боже, нам бути вирозумілими до осіб, що відрізняються від нас. ■

Увага, конкурс!**Що цього разу заховали журналісти?**

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-5» (2023)

Брат захованого нами предмета є в одній із ваших особливих кімнат. Саме він, як дехто стверджує, послужив для створення всесвітньо відомого шедеву. Сталося це, коли двоє людей відмовилися тримати третього із особливим запихом...

На честь цього третього і дією з ним й було названо шедевр. Хоч зафіксований момент став не тільки радістю, а й відліком страшного задуму...

Асоціативний ряд до завдання: чотири дні, дві сестри, сльози, камінь, наказове дієслово, Іван, тезка генія і міста, протокол, а особливо – ракета.

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 17 березня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «**Байрактар**» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Більше про конкурс, його умови, який саме предмет ми заховали у 3-му турі – шукайте на фейсбук-сторінці Грицька ГАРБУЗА (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу) або на сайті volyn.com.ua.

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

VOLYN
COM.UA

Підпишіться на Telegram-канал Volyn nova

